

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 12.4.2011
COM(2011) 176 окончателен

ДОКЛАД ОТ КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

**на основание член 8 от Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември
2007 година относно сътрудничеството между Службите за възстановяване на
активи на държавите-членки при проследяване и установяване на облаги или
друго имущество, свързани с престъпления**

ДОКЛАД ОТ КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

на основание член 8 от Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември 2007 година относно сътрудничеството между Службите за възстановяване на активи на държавите-членки при проследяване и установяване на облаги или друго имущество, свързани с престъпления

ВЪВЕДЕНИЕ

1.1. История на досието

С Решение 2007/845/ПВР на Съвета¹ („решението“) държавите-членки се задължават да учредят или определят национални служби за възстановяване на активи („СВА“) като национални централни контактни точки, които посредством засилено сътрудничество да улесняват проследяването по-възможно най-бърз начин на активи, придобити в резултат на престъпна дейност. Разпоредбите на решението позволяват на СВА да обменят информация и най-добри практики както при поискване, така и по собствена инициатива, независимо от техния статут, т.е. дали са административен, правоприлагащ или съдебен орган. С решението от СВА се изисква да обменят информация съгласно условията, посочени в Рамково решение 2006/960/ПВР² („Шведската инициатива“), и в съответствие с приложимите разпоредби относно защитата на данните.

Предвидено е също така с решението да бъде подкрепена CARIN (мрежата Камден на агенциите за възстановяване на активи), която представлява световна мрежа от професионалисти и експерти и има за цел подобряването на взаимното познаване на методите и техниките в областта на трансграничната идентификация, замразяването, налагането на заповед и конфискацията на незаконно придобити активи.

1.2. Уведомления, изпратени от държавите-членки

С член 8, параграф 1 от решението от държавите-членки се изисква да предадат до 18 декември 2008 г. на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите от своето национално законодателство, които им позволяват да изпълняват задълженията, наложени им с това решение.

Комисията получи уведомления от следните 21 държави-членки: **Австрия, Белгия, България, Кипър, Чешката република, Германия, Дания, Естония, Гърция, Финландия, Франция, Унгария, Ирландия, Литва, Люксембург, Латвия, Нидерландия, Полша, Словакия, Швеция и Обединеното кралство.**

Испания не е изпратила уведомление до Комисията, но е предала информация на Генералния секретариат на Съвета.

Не бяха получени уведомления от **Малта, Италия, Португалия, Румъния и Словения.**

¹ ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 103.

² ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 89.

В повечето от уведомленията, изпратени от държавите-членки, се посочва само информацията относно определения(те) за СВА орган(и) (решението позволява на държавите-членки да посочат втори орган за СВА, ако желаят) и в някои случаи позоваване на приложимите национални разпоредби. В уведомленията на **Белгия, Гърция и Ирландия** е включен пълният текст на съответните национални разпоредби.

1.3. Метод и критерии за оценка

С член 8, параграф 3 от решението се предвижда до 18 декември 2010 г. Комисията да изготви писмен доклад за оценка на изпълнението на това решение от държавите-членки.

Само осем държави-членки изпратиха своите уведомления в рамките на първоначалния срок, определен в решението. Освен това в повечето уведомления на държавите-членки е обхванат само един аспект от решението, а именно прилагането на разпоредбите относно определянето на СВА (*член 1*). В изпратените уведомления не се посочва прилагането на разпоредбите относно сътрудничеството между СВА (*член 2*), обмена на информация между СВА при поискване (*член 3*) и по собствена инициатива (*член 4*), съответствието с правилата за защита на данните (*член 5*) и обмена на най-добри практики между СВА (*член 6*).

С оглед да се докладва за прилагането на минималните законови разпоредби от решението, беше необходимо официалните уведомления да бъдат съчетани с други данни.

На срещите на неофициалната платформа на Службите на ЕС за възстановяване на активи („платформа на СВА“) беше събрана информацията относно прилагането на тези разпоредби, както и информацията относно напредъка на държавите-членки по отношение на определянето на СВА. От началото на 2009 г. тази платформа организира редовни срещи и включва определените за СВА органи в държавите-членки, както и органите, които участват в учредяването на СВА или които временно изпълняват ролята на СВА.

По-специално на срещите на платформата на СВА, проведени през март и май 2010 г., СВА посочиха пред Комисията, че предпочитат обхватът на доклада за изпълнението да надхвърли този на разпоредбите на решението, както и това докладът да включва аспекти относно структурата, правомощията и достъпа до информацията на определените от държавите-членки СВА, относно напредъка за постигане на сигурна система за обмен на информация и основните трудности, пред които са изправени СВА.

Горепосочената информация беше събрана посредством таблица, съдържаща основна информация за определените СВА (матрица за СВА) и посредством отговорите на СВА на кратък допълнителен въпросник, изпратен от Комисията (между септември и ноември 2010 г. 17 СВА отговориха на въпросника). Тази информация беше допълнена с данни от протокола на Европейската конференция за Службите за възстановяване на активи, проведена в Брюксел на 6 и 7 декември 2010 г.

2. ОЦЕНКА

Член 1 — Служби за възстановяване на активи

Съгласно член 8, параграф 1 от решението бяха определени следните СВА:

Австрия определи Федералната криминална полиция (*Bundeskriminalamt – Referat "Vermögensabhöpfung"*).

Белгия определи *Централния орган за налагане на заповед и за конфискация* (Central Office for Seizure and Confiscation – COSC), създаден със Закон от 26 март 2003 г.

България определи две СВА, Комисията по установяване на имущество, придобито от престъпна дейност (КУИППД) и Службата на главния прокурор.

Кипър определи отдела за борба с изпирането на пари (MOKAS-FIU Кипър).

Чешката република определи отдела за борба с корупцията и финансовите престъпления (UOKFK), Службата за международно сътрудничество и въведе в действие Закон № 273/2008.

Дания определи Държавния прокурор за сериозни икономически престъпления (*Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet*)

Естония определи Отдел V, Служба за разследвания, Централна криминална полиция

Финландия определи Националната служба за разследване, отдел за криминално разузнаване/център за комуникации

Франция определи Централната дирекция за криминални разследвания (*Plateforme d'Identification des Avoirs Criminels - PIAC*). Неотдавна Франция определи още една СВА, Агенцията за управление и възстановяване на активи, на които е наложен заповед и конфискация (AGRASC). Процедурата по уведомяване на Комисията вече е в ход.

Германия определи две СВО — Федералната криминална полиция (*Bundeskriminalamt Referat SO 35 "Vermögensabschöpfung"*) и Министерството на правосъдието (*Bundesamt für Justiz*)

Гърция определи отдела за финансови и икономически престъпления към Министерството на финансите съгласно Закон № 3842/2010.

Унгария определи Националната служба за разследвания (*Nemzeti Nyomozó Iroda*).

Ирландия определи Службата за активи, придобити от престъпна дейност (Criminal Assets Bureau), създадена със Закона за Службата за активи, придобити от престъпна дейност от 2005 г.

Латвия определи отдела „Икономическа полиция“ към централния отдел „Криминална полиция“ на Държавната полиция.

Литва определи две СВА — криминалната полиция (*Lietuvos kriminalines policijos biuras*) и Службата на главния прокурор (*Lietuvos Respublikos generalinė prokuratura*)

Люксембург определи Прокурора на Районния съд на Люксембург, отдел „Борба с икономически и финансови престъпления“ (*Parquet du Tribunal d'Arrondissement de Luxembourg, Section éco-fin*).

Нидерландия определи Службата за отнемане на придобити от престъпна дейност активи към Държавната прокуратура (*Bureau Ontnemingswetgeving Openbaar Ministerie - BOOM*).

Полша определи звеното за възстановяване на активи на Бюрото за борба с престъпността към генералния щаб на полицията.

Словакия определи отдел „Финансово разузнаване“ на Бюрото за борба с организираната престъпност към Президиума на полицейските сили.

Испания определи две СВА: Центъра за разузнаване за борба с организираната престъпност (CICO) и Специалната прокурорска служба за борба с наркотиците (*Fiscalia Especial Antidrogas*) към Министерството на правосъдието.

Швеция определи две СВА: Националната полицейска служба за криминално разузнаване и Националната служба за борба с икономическите престъпления (*Ekobrottsmyndigheten*).

Обединеното кралство определи две СВО: Агенцията за борба със сериозната организирана престъпност (Serious Organised Crime Agency — SOCA) за Англия, Уелс и Северна Ирландия и Шотландската агенция за борба с престъпленията и наркотиците (Scottish Crime and Drug Enforcement Agency — SCDEA) за Шотландия.

Останалите държави-членки предоставиха следната информация относно своя напредък при определянето на СВА:

Малта посочи, че Националната служба за борба с измамите (National Fraud Squad) ще бъде определена за национална СВА:

Португалия посочи, че групата, назначена под ръководството на Министъра на правосъдието, е натоварена със задачата да създаде структурата на бъдещата СВА.

Румъния посочи, че ще бъде учредена СВА под ръководството на Министерството на правосъдието. СВА следва да бъде мултидисциплинарна и да включва структурите за правоприлагане, които временно са действали като СВА. Съответният персонал, включително контактната точка за CARIN, следва да бъде прехвърлен към бъдещата СВА.

Словения посочи, че е бил разгледан въпросът за създаване на СВА под отговорността на Държавната прокурорска служба.

Италия посочи, че е бил разгледан въпросът за създаване на СВА под отговорността на Министерството на вътрешните работи. В процес на подготовка са съответните разпоредби за вътрешно определяне.

Досега седем държави-членки (**България, Германия, Испания, Франция, Литва, Словакия и Обединеното кралство**) се възползваха от възможността, предвидена в

разпоредбите от член 1, параграф 2, за определяне на две СВА. Следователно понастоящем в ЕС има определени 28 СВА.

Досега определените СВА са създадени основно в рамките на правоприлагащи служби. Останалите СВА се разделят по равно на съдебни СВА и на СВА с мултидисциплинарна структура.

Тъй като с решението се цели също така създаването на официални структури за подпомагане на дейностите на мрежата CARIN, е важно да се отбележи, че почти всички определени СВА включват контактна(и) точка(и) за CARIN³.

Член 2 — Сътрудничество между службите за възстановяване на активи

С този член от държавите-членки се изисква да гарантират, че СВА си сътрудничат една с друга с цел улесняване на проследяването и идентификацията на облаги от престъпления и друго имущество, свързано с престъпления, като обменят информация и добри практики както при поискване, така и по собствена инициатива. Обменът на информация и на най-добри практики между СВА следва да се провежда независимо от техния статут, т.е. дали те са административен, правоприлагащ или съдебен орган.

По време на дискусиите в рамките на срещите на платформата за СВА, като цяло СВА изразиха удовлетворението си от степента на сътрудничество и на обмен на най-добри практики с други СВА.

Не е докладвано за СВА, на които да е било отказано сътрудничество от страна на друга СВА на основание на нейния статут.

Следователно може да се заключи, че като цяло разпоредбите от този член се прилагат.

Член 3 — Обмен на информация между службите за възстановяване на активи при поискване

В този член се обяснява, че исканията за информация, изпратени между СВА, се регулират от Шведската инициатива и нейните правила за прилагане. С Шведската инициатива се въвеждат срокове за отговор на искания за обмен на информация между правоприлагащите служби в рамките на разследване на престъпления или на криминално-разузнавателна операция, както следва:

осем часа за спешни искания на информация и разузнавателни данни за тежки престъпления⁴, когато поисканата информация или разузнавателни данни се съдържат в база данни, до която правоприлагащият орган има пряк достъп;

една седмица за искания, които не са спешни, на информация и разузнавателни данни за тежки престъпления, когато поисканата информация или разузнавателни данни се съдържат в база данни, до която правоприлагащият орган има пряк достъп;

³ В рамките на CARIN са предвидени две оперативни контактни точки (една за правоприлагане и една съдебна) за всяка държава. Мрежата се подпомага от Комисията и от Европол, който осигурява постоянния ѝ секретариат, и включва експерти от повече от 50 държави и юрисдикции, включително 26 държави-членки на ЕС.

⁴ Престъпленията, попадащи в обхвата на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР за европейска заповед за арест.

две седмици за всички други случаи (база данни, която не е пряко достъпна и/или искане, което не е свързано с тежко престъпление).

Тези кратки срокове се прилагат, при условие че службата, която подава искането, е попълнила определени данни във формуляра, приложен към Шведската инициатива (обекта на това искане и причините за него, естеството на производството, подробности за набелязаното или търсеното имущество и за физическите или юридическите лица, за които се предполага, че са замесени). Тези данни следва да са възможно най-точни. Освен това за всички горепосочени случаи има възможност за удължаване на срока.

Определените СВА посочиха, че като цяло спазват посочените по-горе срокове. По-специално **Австрия, Чешката република, Германия, Испания** (една от двете ѝ СВА), **Унгария, Литва и Нидерландия** отговориха положително. **Белгия и Испания** (втората ѝ СВА) спазват сроковете в повечето случаи; в **Кипър** това зависи от вида на поисканата информация. **Литва** може и да не е в състояние да спази срока от осем часа (нейната СВА не работи денонощно седем дни в седмицата), докато **Ирландия** посочи, че те не винаги могат да спазят сроковете, тъй като качеството на предоставената от други СВА информация често трябва да се провери допълнително.

В член 3, параграф 2 от решението се прави позоваване на формуляра за обмен на информация, приложен към Шведската инициатива и се посочва, че попълването му е задължително. По време на дискусиите на срещите на платформата на СВА Секретариатът на Съвета докладва, че съгласно насоките за прилагане на Шведската инициатива държавите-членки са се договорили, че формулярът не следва да бъде задължителен.

Въпреки това повечето СВА (поне тези в **Австрия, Белгия, България, Кипър, Чешката република, Германия, Естония, Испания, Унгария, Ирландия, Литва, Латвия, Нидерландия**) действително използват формуляра на Шведската инициатива, когато изпращат искания до други СВА, понякога заедно с други средства⁵.

СВА изпращат искания за информация до други СВА, но много от тях използват също и други канали като CARIN (**Белгия, Германия, Испания, Нидерландия**), служителите за връзка на Интерпол (**Австрия, Чешката република, Германия, Испания**), Европол (**Чешката република, Испания**) мрежата от служители за връзка между национални правоприлагащи агенции (**Австрия, Чешката република, Германия, Испания, Унгария, Нидерландия**), своите национални отдели за финансово разузнаване (**Гърция, Литва**) или служителите за връзка на Инициативата за сътрудничество в Югоизточна Европа (**Унгария**). Повечето СВА (поне тези на **Австрия, Белгия, Кипър, Чешката република, Германия, Естония, Испания, Унгария, Ирландия, Литва, Нидерландия**) водят статистика относно обмена на информация с други СВА. Налице са обаче съществени разлики между използваните категории и показатели. Възможното въвеждане на по-сигурна система за обмен на информация би улеснило събирането на данни за целите на статистиката.

Независимо от относителната липса на сравними данни дискусиите в рамките на платформата на СВА показаха, че от приемането на решението насам броят на

⁵ Като електронна поща за обикновени искания или формуляра, използван от контактните точки за CARIN за обмен на информация.

исканията, отправени от една СВА към друга СВА, се е увеличил значително и че качеството на отговорите се е подобрило като цяло.

Мненията на СВА относно качеството на отговорите, които са получили, се различава значително. Според някои (**Австрия, Чешката република**) получената информация е с много добро качество, за други (**Белгия, Естония, Латвия**) е добра, за трети (**Германия, Испания, Унгария, Ирландия, Литва**) е доста оскъдна (макар и задоволителна за започване на разследване).

Много СВА подчертаха в своите отговори и на срещите на платформата на СВА значимостта на предоставянето на по-качествена информация при изпращането на искане.

Тъй като сроковете, посочени в Шведската инициатива, се спазват като цяло, формулярът се използва широко и качеството на отговорите е най-малкото задоволително, може да се счита, че разпоредбите от този член се прилагат.

Член 4 — Обмен на информация по инициатива на службите за възстановяване на активи

С този член се предвижда изпращането от страна на СВА на информация до друга СВА без предварително искане.

Дискусиите с професионалисти от СВА сочат, че са налице някои случаи на обмен по собствена инициатива (например между Белгия и Нидерландия), но не бяха предоставени статистически данни относно тяхната честота. Наличната информация не е достатъчна, за да се определи степента на прилагане на този член.

Член 5 — Защита на данните

Събраните данни не показват, че е налице нарушаване на приложимите разпоредби относно защитата на данните по отношение на Рамковото решение от 2008 година⁶.

Независимо от разликите между националните законодателства и практики за защита на данните, предвидената система (приложимите разпоредби за защита на данните са тези на СВА, която получава данните) изглежда не засяга значително възможността за изпращане или получаване на информация. На практика повечето СВА посочват, че съществуващите правила за защита на данните не се отразяват върху обмена на информация с други СВА.

Член 6 — Споделяне на най-добрите практики

Съгласно този член СВА следва да обменят най-добри практики относно начините за подобряване на ефикасността на работата за проследяване на активите.

⁶ По отношение на разпоредбите от решението относно използването на данните от страна на държавата-членка, която ги е получила, приложимите правила следва да бъдат тези от Рамково решение 2008/977/ПВР от 27 ноември 2008 г. относно защитата на лични данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60. Такова позоваване няма в решението, тъй като рамковото решение беше прието една година след приемането му.

От страна на СВА бяха посочени няколко примера за най-добри практики въз основа на техния опит с други СВА. Много от тях са свързани с прилагането на препоръките на CARIN (в рамките на която са установени най-добри практики). Някои са свързани със сътрудничеството при проследяване на активи в конкретни двустранни случаи, а някои обхващат също така оперативни дейности, които не са свързани с проследяването на активи (напр. допълнително подпомагане за налагане на наказателни мерки след установяването на активите). Обратната връзка от сътрудничеството между СВА е като цяло положителна. Някои от тези практики се обменят редовно на срещите на неофициалната платформа на ЕС за СВА.

Член 7 — Връзка със съществуващи договорености за сътрудничество

Тази разпоредба не изисква транспониране.

3. ОСНОВНИ ТРУДНОСТИ, ПРЕД КОИТО СА ИЗПРАВЕНИ СВА

С цел да бъдат разбрани основните трудности, пред които са изправени СВА, следва да се имат предвид следните характеристики на определените СВА:

- По-голяма част от СВА разполагат с малък на брой персонал. Само шест от 28 определени СВА разполагат с 10 или повече членове на персонала.
- Основната функция на СВА е да проследяват и идентифицират активи в рамките на своята национална територия. Повечето СВА обаче разполагат с достъп (пряк или непряк) до всички бази данни от значение, които да им позволят да изпълняват задачата си по най-ефективния начин.
- Докато всички СВА разполагат с достъп до регистри на предприятия, не във всички държави-членки съществуват централизирани кадастри. Само една СВА разполага с достъп до национален регистър с банкови сметки, като такъв има само в пет държави.
- СВА обменят чувствителна информация (напр. номера на банкови сметки) по електронна поща или факс и не се възползват от напълно сигурна система за обмен на информация.
- Само някои СВА са централни контактни точки на национално равнище за искания за взаимна правна помощ за възстановяване на активи, изпратени от органите на други държави-членки.
- Само някои СВА участват в управлението на замразени активи.
- Около половината от СВА не разполагат с достъп до съдебна статистика относно замразяването и конфискацията на финансови средства.

СВА считат, че достъпът до финансова информация (а именно до информация за банкови сметки) е най-голямата трудност, пред която са изправени. Втората по значение трудност е липсата на сигурна система за обмен на информация. Други постоянни проблеми, посочени от СВА, са това, че финансовите следователи получават недостатъчно специализирано обучение, и че като цяло им липсват средства.

Други трудности, посочени от СВА, включват разликите между националното законодателство относно това до каква информация СВА имат достъп, ограничените връзки с органите, които са натоварени с управлението на активите, липсата на система за оценка на СВА, разпоредбите за защита на данните или за банковата тайна, както и факта, че не във всички държави-членки съществуват регистри на банкови сметки.

Към сигурна система за обмен на информация за СВА.

В решението не се посочват каналите за оперативно сътрудничество между СВА. Установеният в рамките на платформата за СВА основен въпрос е свързан с необходимостта от по-сигурни начини за обмен на оперативна информация между СВА. Понастоящем често чувствителна информация се обменя по електронна поща, което може да доведе до известни рискове, свързани със сигурността.

В своето Съобщение относно приходите от организираната престъпност⁷ Комисията насърчава Европол да заеме координираща роля между националните служби за възстановяване на активи. В тази връзка Службата на Европол за активи, придобити от престъпна дейност (Europol Criminal Assets Bureau (ECAB))⁸ предложи да проучи възможността за използване на системата SIENA на Европол⁹ за целите на двустранния обмен на информация между СВА. Предложението беше приветствано от платформата за СВА, в рамките на която бяха посочени следните елементи:

- налице е ясна необходимост от създаване на сигурен канал за пряк обмен на информация между СВА;
- SIENA е вече оперативна и предоставя технически решения за обмена на информация за правоприлагащи мерки в рамките на солидно правно основание, използвайки най-високите стандарти за сигурност;
- SIENA би могла да представлява рентабилно решение, тъй като се основава на съществуваща мрежа; следователно не е необходима финансова подкрепа за създаването на нова мрежа;
- ако SIENA бъде избрана за обмена на информация между СВА, тя ще предостави възможност за пряк двустранен обмен между СВА. Държавите-членки ще трябва да назначат своите СВА като компетентни органи в рамките на SIENA и на Шведската инициатива. Те също така ще трябва да свържат технически своите СВА с националните звена на Европол¹⁰.

През септември 2009 г. Европол реши да проведе пилотен проект, в който можеха да участват заинтересовани СВА. СВА от 11 държави (**България, Дания, Естония, Испания, Франция, Унгария, Нидерландия Полша, Словакия, Швеция и**

⁷ COM(2008) 766 окончателен от 20.11.2008 г.

⁸ ЕСАВ подпомага финансовите следователи в проследяването на облаги от престъпна дейност в други държави. През 2007 г. тя подпомогна 133 разследвания.

⁹ Приложението за мрежа за сигурен обмен на информация SIENA е комуникационно средство от ново поколение. Създадено е, за да улесни бързото, сигурно и лесно управление на обмена на оперативна и стратегическа информация, свързана с престъпления, както и на разузнавателни данни между държавите-членки, Европол и трети страни, с които Европол е сключил споразумение за сътрудничество.

¹⁰ Които са националните централни контактни точки за обмен на информация с Европол.

Обединеното кралство) се съгласиха да изпробват SIENA за обмена на информация между СВА.

През юли 2010 г. осем служители на СВА (от България, Дания, Естония, Унгария, Нидерландия, Полша и Обединеното кралство) получиха обучение по SIENA в щаба на Европол. Пилотният проект започна през юли и продължи до края на септември 2010 г. Понастоящем той е обект на оценка.

Ако той се окаже успешен, през 2011 г. първите СВА могат официално да бъдат свързани със SIENA. Работата по свързването на СВА със SIENA ще продължи с цел свързването на мнозинството от СВА.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Тъй като основните разпоредби от решението са свързани с учредяването или определянето на СВА и с обмена на информация между тях, степента на прилагане на решението в държавите-членки може да се счита за умерено задоволителна. Двайсет и две държави-членки разполагат със СВА и са уведомили Комисията (поне неофициално) до края на декември 2010 г., две години след изтичане на срока, определен в решението.

Със Съобщението на Комисията „Стратегията на ЕС за вътрешна сигурност в действие“¹¹ държавите-членки се приканват да учредят до 2014 г. СВА, които да разполагат с необходимите ресурси, правомощия и обучение, както и да могат да обменят информация, и се посочва, че до 2013 г. Комисията ще изготви общи показатели, спрямо които всяка държава-членка следва да оценява постиженията на СВА.

През декември 2010 г. на Европейската конференция на СВА бяха изложени първоначални предложения относно показателите за ефективност, които да се прилагат за СВА. Беше предложено също така редовно да бъде оценявана ефективността на СВА (посредством съответствие с показателите) чрез неофициални посещения на експерти партньори, последвани от дискусии в рамките на платформата за СВА.

Успоредно се предвиждат изменения на съществуващата законодателна рамка относно конфискацията. В Съобщението „Стратегията на ЕС за вътрешна сигурност в действие“ Комисията обяви своето намерение да предложи законодателство през 2011 г. за подсилване на законодателната рамка на ЕС в областта на конфискацията¹². Очевидно решението, с което се установява законодателната рамка за обмен на информация между СВА, няма значими недостатъци. Новото законодателство обаче открива възможност за Комисията, Европейския парламент и Съвета да въведат нови разпоредби, с които се цели засилването на правомощията на СВА или на техния капацитет за достъп до информация, когато е необходимо.

¹¹ COM(2010) 673, 22.11.2010 г.

¹² По-специално с цел да се разреши осъществяването на повече конфискации на активи на трети страни, както и на разширена конфискация, и да се улесни взаимното признаване между държавите-членки на заповеди за конфискация, които не се основават на присъда.

Комисията приканва всички държави-членки да разгледат настоящия доклад и да се възползват от възможността да предоставят всякаква допълнителна информация в това отношение на Комисията и на Секретариата на Съвета в съответствие с член 8 от решението.

Пет държави-членки все още не са определили свои СВА. Тъй като силата на една мрежа се определя от най-слабото ѝ звено, това може да намали значително капацитета на държавите-членки да проследяват на територията на Европейския съюз неправомерно придобитите активи. Комисията очаква всички държави-членки, които все още не са приложили това решение, да го направят, без да отлагат.